

ΑΡΓΥΡΗΣ ΔΟΥΡΒΑΣ

νεκροταφείο ζώων
άλλα ερωτικά

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

ΑΘΗΝΑ 2023

ΝΕΦΕΛΗ / ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Αργύρης Δούρβας: νεκροταφείο ζώων / άλλα ερωτικά

1η έκδοση, Οκτώβριος 2023

Έργο εξωφύλλου: Ράνια Εμμανουηλίδου, *horse rider*
(2019), ιδιωτική συλλογή Γιώργου Ναούμ

Σχεδιασμός βιβλίου: Περικλής Δουβίτσας

ISBN: 978-960-504-354-4

Για την ελληνική έκδοση:

© Αργύρης Δούρβας & Εκδόσεις ΝΕΦΕΛΗ

Ασκληπιού 6, Αθήνα 106 80

τηλ.: 210 3639962 – fax: 210 3623093

www.nefelibooks.com

νεκροταφείο ζώων
[2018]

Δύο πουλιά

Σ' ένα κλαδί
κάθονταν δύο πουλιά
κελαηδούσαν μαζί
έτρεμαν μαζί
στη βροχή δεν έφευγαν
στον αέρα όχι
Πέρασε ο χειμώνας και
βγήκε ο ήλιος
Πέταξε μακριά το ένα
το άλλο έμεινε μόνο

Συγκάτοικος

Στον καναπέ φιλοξενώ μια δράκαινα. Γνωριστήκαμε σ' ένα παραμύθι με αίσιο τέλος, κυρίως για τη δράκαινα. Διώχνει τους κλέφτες, ζεσταίνει το φαγητό, κάποτε με κάνει να νιώθω πρίγκιπας. Όταν με φιλά, με τυλίγουν φλόγες.

άλλα ερωτικά
[2020]

Περπατώ στο δάσος

Μπορεί να μην είναι δάσος αλλά η πολυκατοικία μου εκτός βέβαια αν ονειρεύομαι το πορτατίφ που έχει διακοσμήσει η μητέρα ή ο πατέρας ή τέλος πάντων κάποιος. Συναντώ έναν φαλακρό κύριο που φοράει κραγιόν, περούκα και καλσόν και μπορεί να είναι κυρία που τη λένε Λούλου ή Μήτσο ή Αφγανιστάν ή μια έρημος που κανέννας δεν θυμάται τότε ερήμωσε. Τον/τη ρωτάω μήπως ξέρει αν κάποτε ήμουν ξανά εδώ και μου λέει ότι θυμάται την πρώτη φορά που έκανε έρωτα κάτω από μια φοινικιά και πώς μια καρύδα του/της ήρθε στο κεφάλι. Και λέω δεν πειράζει ας πούμε ότι δεν ξέρω τίποτα για το πώς έρχεται στον κόσμο η αγάπη και με κοιτάει με βλέμμα αυστηρό και μου λέει δεν ήσουν ποτέ εδώ αλλά ξανάρθες. Περπατώ στο δάσος που μπορεί να είναι πολυκατοικία και έκλεισα το πορτατίφ που έφτιαξε ο κύριος ή η κυρία ή ο πατέρας ή η μητέρα ή κανέννας απ' όλους τους και θυμάμαι τώρα η έρημος δεν ερήμωσε ποτέ πάντα έρημος ήταν.

Το σπίτι της

έχει φράχτη ψηλό
κι έναν σκύλο να τη φυλάει
Δεν βλέπω τίποτα
παρά μόνο εκείνη
αργά το βράδυ
κυρίως στη φαντασία μου
Φορές τη χαζεύω
να προβάρει διαλόγους στην τηλεόραση
Αύριο θα είναι μια καινούργια μέρα λέει με νόημα
και μου κλείνει το μάτι
Το σπίτι έχει κι έναν κήπο
Όταν φυσάει λιγάκι και
η θερμοκρασία είναι κατάλληλη για κελάηδημα
βγαίνει να ποτίσει ντυμένη πρόχειρα
κατά προτίμηση χωρίς σουτιέν
και με γυμνές λασπωμένες πατούσες
πατώντας ανάλαφρα πάνω στα χορτάρια
Μυρίζω από μακριά
το κορμί της να μοσχοβολά
ήλιο και μαργαρίνη
Σκύβει με τη φούστα που βούτηξε δήθεν τυχαία
μέσα απ' την ντουλάπα

και ψιθυρίζει σ' ένα λουλούδι
φανερώνοντας ίσως περισσότερα
απ' ό,τι επιτρέπει η φαντασία μου
ή απ' όσο η ευγένεια
επιβάλλει να σας πω
Και ο κόσμος ομορφαίνει
λίγο παραπάνω